

Μαθητές με Νοητικές Αναπηρίες

Σύνδρομα

Σύνδρομο

Οδηγίες για την τάξη (έμφαση σε μεθόδους διδασκαλίας)

1. Αξιολογήστε τις ανάγκες των μαθητών σας: Το πιο χρήσιμο μέρος του γραψίματος για έναν μαθητή (π.χ., η δημιουργία μιας λίστας αγορών) μπορεί να μην είναι μια λειτουργική ικανότητα γραφής για κάποιον άλλο (π.χ. γράφοντας τον αριθμό των αντικειμένων που έχουν συσκευαστεί στην εργασία). Προσεκτικά αξιολογήστε τις τρέχουσες ρουτίνες κάθε μαθητή για να βρείτε αυτές τις δεξιότητες που ο μαθητής απαιτεί περισσότερο ή θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει συχνά (Heward, 2013)

2. Διδάξτε στους μαθητές σας λειτουργικές δεξιότητες επιπλέον των ακαδημαϊκών δεξιοτήτων (Browder et al., 2006). Προσδιορίστε εάν μια συγκεκριμένη περιοχή γνώσης ή μια δεξιότητα είναι λειτουργική αναζητώντας απαντήσεις σε ερωτήσεις όπως:

- Η απόκτηση αυτής της γνώσης / δεξιότητας θα βοηθήσει τον μαθητή να είναι πιο ανεξάρτητος και επιτυχημένος στο σπίτι, το σχολείο ή την κοινότητά του;
- Η αποτυχία να αποκτήσει αυτή τη γνώση / δεξιότητα θα έχει αρνητικές συνέπειες για τον μαθητή;

Η απόλυτη προσέγγιση για να προσδιοριστεί αν μια δεδομένη δεξιότητα άπτεται ενός λειτουργικού προγράμματος σπουδών έρχεται ως απάντηση στο παρακάτω ερώτημα από την πλευρά του μαθητή: «Θα τη χρειαστώ όταν είμαι 21;» (Heward, 2013).

3. Χρησιμοποιήστε οπτικά βοηθήματα για να διδάξετε καθημερινές δεξιότητες στους μαθητές σας όπως προετοιμασία γευμάτων (Heward, 2013).

4. Χρησιμοποιήστε προσομοιώσεις και άλλα οπτικά ερεθίσματα για να διδάξετε στους μαθητές σας καθημερινές δεξιότητες ζωής. Για παράδειγμα, μπορείτε να χρησιμοποιήσετε το τάμπλετ του μαθητή σας για να τον διδάξετε σχετικά με το ντύσιμο, το οπωροπωλείο και άλλα καθημερινά καθήκοντα (Mechling, Gast, & Langone, 2002).

5. Χρησιμοποιήστε εικονική αυτο-διδασκαλία (Mithaug & Mithaug, 2003) για να διδάξετε δεξιότητες αυτοδιαχείρισης. Οι μαθητές θα μάθουν να ολοκληρώνουν ακαδημαϊκές εργασίες χρησιμοποιώντας μια ατζέντα με γραφικά και εικόνες. Οι μαθητές θα σχεδιάσουν, θα ολοκληρώσουν και θα αξιολογήσουν το έργο τους κυκλώνοντας εικόνες σύμφωνα με τις ακόλουθες κατηγορίες: (α) Θέματα εργασίας, (β) Τι θα κάνω και (γ) Τι έκανα.

6. Να φροντίζετε να υπάρχει χρονική καθυστέρηση στη διδασκαλία δεξιοτήτων αναγνώρισης εικόνων και λέξεων. Η προτροπή παρουσιάζεται ταυτόχρονα με το ερέθισμα και στη συνέχεια μειώνεται με μικρές αυξήσεις χρόνου κατά τις διαδοχικές δοκιμές που ακολουθούν (Browder et al., 2009).

Σημείωση: Τα άτομα με σύνδρομο Down ενδέχεται να χρειάζονται υποστήριξη για την ακαδημαϊκή τους επιτυχία, αλλά να μην εμφανίζουν παρεκκλίνουσες συμπεριφορές. Η ανώμαλη συμπεριφορά ορίζεται ως η παράτυπη συμπεριφορά που αποκλίνει από αυτό

που θεωρείται φυσιολογικό (π.χ. ένα άτομο που συμπεριφέρεται με βίαιο τρόπο). Ορισμένοι από τους μαθητές ενδέχεται να χρειάζονται πρόσθετη υποστήριξη από την άποψη αυτή σε σύγκριση με άλλους που ανήκουν στην ίδια κατηγορία.

Οδηγίες στο επίπεδο του σχολείου (έμφαση στις μεθόδους διδασκαλίας)

Ανακοίνωση / Πινακίδα στο Σχολείο

1. **Διοργανώστε εκδηλώσεις / εκπαιδεύσεις στο τοπικό πανεπιστήμιο τόσο για τους εκπαιδευτικούς όσο και για τους μαθητές.** (Ainscow, Booth & Dyson, 2004) με ακαδημαϊκούς και τμήματα που ειδικεύονται στον τομέα. Αυτό θα βοηθήσει τους εκπαιδευτικούς να μάθουν για τα υλικά και τις πρακτικές σε σχέση με τις γνωστικές δεξιότητες και να τις εφαρμόσουν με τους μαθητές τους. Εστιάστε την κατάρτιση σε συγκεκριμένους τομείς ενδιαφέροντος σχετικά με αυτούς τους μαθητές. Για παράδειγμα, ένα μέρος της εκπαίδευσης μπορεί να είναι σε οπτικά για να βοηθήσετε στην κατανόηση (π.χ., νοηματική γλώσσα, σύμβολα εικόνας) και τον επιπλέον χρόνο εργασίας (<http://www.learnalberta.ca/content/inmdict/html/>). Ένας άλλος τομέας μπορεί να επικεντρωθεί στο πώς μπορούν να χρησιμοποιηθούν οι "δοκιμές χρόνου" με μαθητές με νοητική καθυστέρηση (<http://www.learnalberta.ca/content/inmdict/html/>).

Τμηματοποίηση Τάξεων / Διαρρύθμιση

1. **Ζητήστε από τους δασκάλους να τηρούν αρχείο καταγραφής προόδου σχετικά με τους συγκεκριμένους μαθητές.** Εάν, για παράδειγμα, ένας μαθητής έχει δυσκολίες στην ανάγνωση / γραφή, ζητήστε από τους δασκάλους να κρατήσουν αρχείο με τις εν λόγω δυσκολίες. Διοργανώστε μια συνάντηση μεταξύ των δασκάλων και του γονέα / κηδεμόνα για να συζητήσετε την πρόοδο του μαθητή και σχεδιάστε δραστηριότητες και παρεμβάσεις για να παράσχετε την απαιτούμενη υποστήριξη

Σημείωση: Με βάση αυτά τα δεδομένα, αναδιοργανώστε το σχολικό πρόγραμμα (αν χρειαστεί) για να δοθεί περισσότερος χρόνος για δραστηριότητες συν-διδασκαλίας (Horrey & McLeskey, 2013)

2. **Εργαστείτε με τους ειδικούς για να οργανώσετε τις απαραίτητες αλλαγές στον εξοπλισμό ή στην τάξη.** Λόγω του μικρού αναστήματος, ο μαθητής μπορεί να χρειαστεί ένα ειδικό γραφείο και μια καρέκλα για να καθίσει και να εργαστεί πιο εύκολα στην τάξη.
http://www.learnalberta.ca/content/inmdict/html/down_syndrome.html
3. **Κάντε διευθετήσεις στην τάξη ώστε να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των μαθητών σε σχέση με προβλήματα ακοής, όρασης ή προσοχής.** Να γνωρίζετε εάν ο μαθητής χρειάζεται ακουστικό ή σύστημα FM.

Σημείωση: Τα συστήματα FM είναι ασύρματες βοηθητικές συσκευές ακοής που ενισχύουν τη χρήση βοηθημάτων ακρόασης, κοχλιακών εμφυτευμάτων και επίσης βοηθούν τους ανθρώπους που έχουν δυσκολίες ακοής

[Αναφορά:

http://www.learnalberta.ca/content/inmdict/html/down_syndrome.html]

Κοινότητα

- 1. Συναντήστε το μαθητή και τους γονείς στις αρχές του σχολικού έτους** για να συζητήσετε πώς το σχολείο μπορεί να υποστηρίξει τις ατομικές ανάγκες του μαθητή. Αυτό θα μπορούσε να περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με:
 - Τα δυνατά σημεία, τα ενδιαφέροντα και τις ανάγκες των μαθητών
 - Συγκεκριμένες ανησυχίες για την υγεία που μπορεί να επηρεάσουν τον μαθητή στο σχολείο
 - Επιτυχημένες στρατηγικές που χρησιμοποιούνται στο σπίτι ή στην κοινότητα, οι οποίες θα μπορούσαν επίσης να χρησιμοποιηθούν στο σχολείο.
- 2. Δημιουργήστε μια κουλτούρα χωρίς αποκλεισμούς στο σχολείο σας:** οργανώστε εργαστήρια και σεμινάρια με ακαδημαϊκούς και επικοινωνήστε με φορείς που μπορούν να προσφέρουν εκπαίδευση. Αυτό θα βοηθήσει τους εκπαιδευτικούς να κατανοήσουν τις πτυχές της ένταξης και να αυξήσουν την ευαισθητοποίηση για το σύνδρομο Down και να εφαρμόσουν συνεκτικές πρακτικές που θα συμβάλουν στην ενίσχυση των κοινωνικών και ακαδημαϊκών δεξιοτήτων των μαθητών (Horrey & McLeskey, 2013). Παράδειγμα συμμετοχικής πρακτικής: Συμμετοχή όλων των μαθητών στη μαθησιακή διαδικασία και εισαγωγή στρατηγικών διαφοροποίησης στη διδασκαλία σας. Μια διαφοροποιημένη προσέγγιση είναι για όλους τους μαθητές να δημιουργήσουν ένα βίντεο - βεβαιωθείτε ότι ο μαθητής συμμετέχει στο έργο μαζί με τους συνομηλίκους του
- 3. Συνεργαστείτε με τους γονείς και τον μαθητή για να εξετάσετε εάν και πώς θα ήθελαν να μοιραστούν συγκεκριμένες πληροφορίες** σχετικά με το σύνδρομο Down με τους συνομηλίκους τους. Εάν το επιθυμούν, μπορεί να είναι χρήσιμη η διαβούλευση με τους φορείς παροχής υγειονομικής περίθαλψης, όπως οι νοσηλευτές σχολικής υγείας ή κοινοτικής υγείας (<http://www.learnalberta.ca/content/inmdict/html/>)

Προσαρμογές Εκπαιδευτικού Προγράμματος

Δημιουργήστε μια κουλτούρα χωρίς αποκλεισμούς στο σχολείο σας: οργανώστε εργαστήρια και σεμινάρια με ακαδημαϊκούς και επικοινωνήστε με φορείς που μπορούν να προσφέρουν εκπαίδευση. Αυτό θα βοηθήσει τους εκπαιδευτικούς να κατανοήσουν τις πτυχές της ένταξης και να αυξήσουν την ευαισθητοποίηση για το σύνδρομο Down και να εφαρμόσουν συνεκτικές πρακτικές που θα συμβάλουν στην ενίσχυση των κοινωνικών και ακαδημαϊκών δεξιοτήτων των μαθητών (Horrey & McLeskey, 2013). Παράδειγμα συμμετοχικής πρακτικής: Συμμετοχή όλων των μαθητών στη μαθησιακή διαδικασία και εισαγωγή στρατηγικών διαφοροποίησης στη διδασκαλία σας. Μια διαφοροποιημένη προσέγγιση είναι για όλους τους μαθητές να δημιουργήσουν ένα βίντεο - βεβαιωθείτε ότι ο μαθητής συμμετέχει στο έργο μαζί με τους συνομηλίκους του.

Εκπαιδευτικές Επισκέψεις / Εκδρομές / Κατασκηνώσεις / Σχολικές Ανταλλαγές / Εκδρομές στο Εξωτερικό

1. Σε μια σχολική εκδρομή, βεβαιωθείτε ότι οι μαθητές θα συνοδεύονται από βοηθό διδάσκοντος - ο βοηθός διδασκαλίας θα πρέπει να ενημερώσει τους μαθητές εκ των προτέρων σχετικά με το χρονοδιάγραμμα ώστε να προετοιμαστούν σε περίπτωση αλλαγών στη συνήθειά τους.
2. Εάν απαιτείται, συνεργαστείτε με τους γονείς για να πραγματοποιήσετε μια αξιολόγηση κινδύνου πριν από την εκδρομή σας για να προσδιορίσετε τους πιθανούς κινδύνους και να σχεδιάσετε την ασφαλή και επιτυχημένη συμμετοχή του μαθητή.
http://www.learnalberta.ca/content/inmdict/html/down_syndrome.html

Άλλα (Αξιολόγηση)

Ζητήστε από τους δασκάλους να τηρούν αρχείο καταγραφής προόδου σχετικά με τους συγκεκριμένους μαθητές. Εάν, για παράδειγμα, ένας μαθητής έχει δυσκολίες στην ανάγνωση / γραφή, ζητήστε από τους δασκάλους να κρατήσουν αρχείο με τις εν λόγω δυσκολίες. Διοργανώστε μια συνάντηση μεταξύ των δασκάλων και του γονέα / κηδεμόνα για να συζητήσετε την πρόοδο του μαθητή και σχεδιάστε δραστηριότητες και παρεμβάσεις για να παράσχετε την απαιτούμενη υποστήριξη

Σημείωση: Με βάση αυτά τα δεδομένα, αναδιοργανώστε το σχολικό πρόγραμμα (αν χρειαστεί) για να δοθεί περισσότερος χρόνος για δραστηριότητες συν-διδασκαλίας (Horrey & McLeskey, 2013)

Άλλα (Συμμετοχή Μαθητών)

Συνεργαστείτε με τους γονείς και τον μαθητή για να εξετάσετε εάν και πώς θα ήθελαν να μοιραστούν συγκεκριμένες πληροφορίες σχετικά με το σύνδρομο Down με τους συνομηλίκους τους. Εάν το επιθυμούν, μπορεί να είναι χρήσιμη η διαβούλευση με τους φορείς παροχής υγειονομικής περίθαλψης, όπως οι νοσηλευτές σχολικής υγείας ή κοινοτικής υγείας (<http://www.learnalberta.ca/content/inmdict/html/>)

Γονείς / Σύλλογοι Γονέων

1. Συναντήστε το μαθητή και τους γονείς στις αρχές του σχολικού έτους για να συζητήσετε πώς το σχολείο μπορεί να υποστηρίξει τις ατομικές ανάγκες του μαθητή. Αυτό θα μπορούσε να περιλαμβάνει πληροφορίες σχετικά με:
 - Τα δυνατά σημεία, τα ενδιαφέροντα και τις ανάγκες των μαθητών
 - Συγκεκριμένες ανησυχίες για την υγεία που μπορεί να επηρεάσουν τον μαθητή στο σχολείο
 - Επιτυχημένες στρατηγικές που χρησιμοποιούνται στο σπίτι ή στην κοινότητα, οι οποίες θα μπορούσαν επίσης να χρησιμοποιηθούν στο σχολείο.

2. **Διοργανώστε εβδομαδιαίες ή δεκαπενθήμερες συναντήσεις μεταξύ των γονέων και του προσωπικού για να συζητήσετε την πρόοδο του παιδιού** και να ενισχύσετε τη συνεργασία μεταξύ του σχολείου και του σπιτιού. Αυτό θα βοηθήσει στην παρακολούθηση της προόδου και στη συζήτηση θεμάτων που μπορεί να σχετίζονται με την κοινωνική ζωή του μαθητή, όπως η περιθωριοποίηση, οι κοινωνικές αλληλεπιδράσεις με τους συνομηλίκους, η συμπεριφορά στο σπίτι και η αυτοεκτίμηση (McCaleb, 2013).
3. Σε συνεργασία με τους γονείς και επαγγελματίες του τομέα υγείας, αναπτύξτε ένα γραπτό σχέδιο διαχείρισης που ευθυγραμμίζεται με τις πολιτικές και τα πρωτόκολλα του σχολείου και της αντίστοιχης δικαιοδοσίας. Το σχέδιο αυτό πρέπει να περιλαμβάνει συγκεκριμένες πληροφορίες, όπως:
 - Ιατρικές ανησυχίες που μπορεί να επηρεάσουν τον μαθητή στο σχολείο
 - Το ρόλο του προσωπικού του σχολείου στη διαχείριση των ιατρικών προβλημάτων
 - Βήματα για τη θεραπεία των συναφών ιατρικών προβλημάτων
 - Κατάλληλες σωματικές δραστηριότητες
 - Πότε πρέπει να ληφθούν μέτρα έκτακτης ανάγκης.

[Αναφορά: http://www.learnalberta.ca/content/inmdict/html/down_syndrome.html]

4. **Εάν απαιτείται, συνεργαστείτε με τους γονείς για να πραγματοποιήσετε μια αξιολόγηση κινδύνου πριν από την εκδρομή σας για να προσδιορίσετε τους πιθανούς κινδύνους και να σχεδιάσετε την ασφαλή και επιτυχημένη συμμετοχή του μαθητή.**
http://www.learnalberta.ca/content/inmdict/html/down_syndrome.html

Ασφάλεια

Σε συνεργασία με τους γονείς και επαγγελματίες του τομέα υγείας, αναπτύξτε ένα γραπτό σχέδιο διαχείρισης που ευθυγραμμίζεται με τις πολιτικές και τα πρωτόκολλα του σχολείου και της αντίστοιχης δικαιοδοσίας. Το σχέδιο αυτό πρέπει να περιλαμβάνει συγκεκριμένες πληροφορίες, όπως:

- Ιατρικές ανησυχίες που μπορεί να επηρεάσουν τον μαθητή στο σχολείο
- Το ρόλο του προσωπικού του σχολείου στη διαχείριση των ιατρικών προβλημάτων
- Βήματα για τη θεραπεία των συναφών ιατρικών προβλημάτων
- Κατάλληλες σωματικές δραστηριότητες
- Πότε πρέπει να ληφθούν μέτρα έκτακτης ανάγκης.

[Αναφορά: http://www.learnalberta.ca/content/inmdict/html/down_syndrome.html]

Σχολικά Διαλείμματα

Κάνετε τους ίδιους χώρους στο σχολείο εύκολα προσβάσιμους ώστε να μπορούν να φιλοξενηθούν ορισμένοι μαθητές με ιδιαίτερες ανάγκες, για παράδειγμα για να ακολουθήσουν μια συγκεκριμένη ρουτίνα για το μεσημεριανό γεύμα. Συχνά, αν δεν ακολουθηθεί μια ρουτίνα, αυτό μπορεί να επηρεάσει τη διάθεση και τη συμπεριφορά του παιδιού. Βεβαιωθείτε ότι υπάρχει κατάλληλη εποπτεία σε αυτές τις ώρες

Σχολικοί Εορτασμοί / Εκδηλώσεις / Δραστηριότητες

Λάβετε μέτρα για να εξασφαλίσετε ότι ο μαθητής δεν αισθάνεται μόνος κατά τη διάρκεια των διαλλειμάτων, των εσωτερικών ή άλλων σχολικών δραστηριοτήτων. Εάν ο μαθητής έχει φυσικούς περιορισμούς, δώστε στον μαθητή:

- έναν εναλλακτικό ρόλο, όπως διαχειριστής εξοπλισμού ή προπονητής κατά τη διάρκεια δραστηριοτήτων
- εναλλακτικές δραστηριότητες κατά τη διάρκεια του διαλλείματος, όπως ένα πάγκο φιλίας για να καθίσει και να συναντηθεί με τους συνομηλίκους του.

[Αναφορά: http://www.learnalberta.ca/content/inmdict/html/down_syndrome.html]

Σχολικές Αγορές

1. **Εξοπλίστε το σχολείο με ταμπλέτες και προσωπικούς υπολογιστές**, ώστε οι εκπαιδευτικοί και οι μαθητές να μπορούν να χρησιμοποιούν τεχνολογία για να παρακινήσουν τους μαθητές με σύνδρομο Down και να αναπτύξουν την αυτοπεποίθησή τους. Οι περισσότεροι μαθητές είναι έμπειροι στη χρήση της καθημερινής τεχνολογίας (κινητά τηλέφωνα, δισκία) έτσι ώστε η προσέγγιση αυτή να ενισχύσει τα κίνητρά τους.
2. **Παρέχετε κατάρτιση ΤΠΕ στους εκπαιδευτικούς, ώστε οι εκπαιδευτικοί να μπορούν να χρησιμοποιούν την τεχνολογία με αυτούς τους μαθητές.** Οι δάσκαλοι πρέπει να είναι σε θέση να χρησιμοποιούν τις ΤΠΕ πριν τη χρησιμοποιήσουν για να διδάξουν τους μαθητές τους (Jung, 2005) Εξετάστε ποιος μπορεί να είναι υπεύθυνος για την κατάρτιση των εκπαιδευτικών σε συγκεκριμένα θέματα και στρατηγικές όπως το λογισμικό και οι εφαρμογές που μπορούν να ενισχύσουν στην εμπλοκή των μαθητών και την καλλιέργεια των κοινωνικών τους δεξιοτήτων. Μερικά παραδείγματα χρήσιμων εργαλείων λογισμικού είναι τα εξής: Λογισμικό Clicker5 και Widgit.
3. **Εξοπλίστε τις τάξεις με πόρους και υλικά που αντιστοιχούν στις ανάγκες των μεμονωμένων μαθητών**, όπως οπτικά προγράμματα, μουσική χαλάρωσης, ραδιόφωνο, γράψιμο με άμμο και μαλακές μπάλες.
4. **Κάντε ρυθμίσεις στην τάξη ώστε να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των μαθητών** όσον αφορά προβλήματα ακοής, όρασης ή προσοχής. Να γνωρίζετε εάν ο μαθητής χρειάζεται ακουστικό ή σύστημα FM.
Σημείωση: Τα συστήματα FM είναι ασύρματες βοηθητικές συσκευές ακοής που ενισχύουν τη χρήση βοηθημάτων ακρόασης, κοχλιακών εμφυτευμάτων και επίσης βοηθούν τους ανθρώπους που έχουν δυσκολίες ακοής.

[Αναφορά:

http://www.learnalberta.ca/content/inmdict/html/down_syndrome.html]

Υποστήριξη Μαθητών

1. Σε μια σχολική εκδρομή, βεβαιωθείτε ότι οι μαθητές συνοδεύονται από το βοηθό του διδάσκοντος - ο βοηθός διδασκαλίας θα πρέπει να ενημερώσει τους μαθητές εκ των προτέρων σχετικά με το χρονοδιάγραμμα ώστε να προετοιμαστούν σε περίπτωση αλλαγών στη συνήθειά τους.
2. Παρέχετε επιπλέον υποστήριξη στην τάξη, για παράδειγμα με την παρουσία βοηθού διδασκαλίας.

Επαγγελματική Επιμόρφωση Δασκάλων/Καθηγητών

1. Δημιουργήστε μια κουλτούρα χωρίς αποκλεισμούς στο σχολείο σας: οργανώστε εργαστήρια και σεμινάρια με ακαδημαϊκούς και επικοινωνήστε με φορείς που μπορούν να προσφέρουν εκπαίδευση. Αυτό θα βοηθήσει τους εκπαιδευτικούς να κατανοήσουν τις πτυχές της ένταξης και να αυξήσουν την ευαισθητοποίηση για το σύνδρομο Down και να εφαρμόσουν συνεκτικές πρακτικές που θα συμβάλουν στην ενίσχυση των κοινωνικών και ακαδημαϊκών δεξιοτήτων των μαθητών (Horrey & McLeskey, 2013). Παράδειγμα συμμετοχικής πρακτικής: Συμμετοχή όλων των μαθητών στη μαθησιακή διαδικασία και εισαγωγή στρατηγικών διαφοροποίησης στη διδασκαλία σας. Μια διαφοροποιημένη προσέγγιση είναι για όλους τους μαθητές να δημιουργήσουν ένα βίντεο - βεβαιωθείτε ότι ο μαθητής συμμετέχει στο έργο μαζί με τους συνομηλίκους του
2. Διοργανώστε εκδηλώσεις / εκπαιδεύσεις στο τοπικό πανεπιστήμιο τόσο για τους εκπαιδευτικούς όσο και για τους μαθητές. (Ainscow, Booth & Dyson, 2004) με ακαδημαϊκούς και τμήματα που ειδικεύονται στον τομέα. Αυτό θα βοηθήσει τους εκπαιδευτικούς να μάθουν για τα υλικά και τις πρακτικές σε σχέση με τις γνωστικές δεξιότητες και να τις εφαρμόσουν με τους μαθητές τους. Εστιάστε την κατάρτιση σε συγκεκριμένους τομείς ενδιαφέροντος σχετικά με αυτούς τους μαθητές. Για παράδειγμα, ένα μέρος της εκπαίδευσης μπορεί να είναι σε οπτικά για να βοηθήσετε στην κατανόηση (π.χ., νοηματική γλώσσα, σύμβολα εικόνας) και τον επιπλέον χρόνο εργασίας (<http://www.learnalberta.ca/content/inmdict/html/>). Ένας άλλος τομέας μπορεί να επικεντρωθεί στο πώς μπορούν να χρησιμοποιηθούν οι "δοκιμές χρόνου" με μαθητές με νοητική καθυστέρηση (<http://www.learnalberta.ca/content/inmdict/html/>).

Τεχνολογία

Εξοπλίστε το σχολείο με ταμπλέτες και προσωπικούς υπολογιστές, ώστε οι εκπαιδευτικοί και οι μαθητές να μπορούν να χρησιμοποιούν τεχνολογία για να παρακινήσουν τους μαθητές με σύνδρομο Down και να αναπτύξουν την αυτοπεποίθησή τους. Οι περισσότεροι μαθητές είναι έμπειροι στη χρήση της καθημερινής τεχνολογίας (κινητά τηλέφωνα, δισκία) έτσι ώστε η προσέγγιση αυτή να ενισχύσει τα κίνητρά τους.

Υποστηρικτική βιβλιογραφία

Ορισμός: Ο όρος σύνδρομο αναφέρεται σε έναν αριθμό συμπτωμάτων ή χαρακτηριστικών που εμφανίζονται μαζί και παρέχουν τα καθοριστικά χαρακτηριστικά μιας δεδομένης νόσου ή πάθησης.

Το Σύνδρομο Down και το Σύνδρομο Fragile X (Εύθραυστου X) είναι τα δύο συνηθέστερα γενετικά αίτια των διανοητικών αναπηριών (Roberts et al., 2005).

Σύνδρομο Down: Προκαλείται από χρωμοσωμική ανωμαλία. Ο συνηθέστερος από τους τρεις βασικούς τύπους είναι η τρισωμία 21, στην οποία το 21ο σύνολο των χρωμοσωμάτων είναι τριπλό και όχι ζευγάρι. Πιο συχνά οδηγεί σε μέτριο επίπεδο πνευματικής αναπηρίας, αν και ορισμένα άτομα λειτουργούν στην ήπια ή σοβαρή περιοχή. Επηρεάζει περίπου 1 στις 691 γεννήσεις. Η συχνότητα εμφάνισης του συνδρόμου Down αυξάνεται με την ηλικία της μητέρας σε περίπου 1 στους 30 για τις γυναίκες στην ηλικία των 45 ετών.

Σύνδρομο Down - Χαρακτηριστικά: Η πιο γνωστή και καλά ερευνημένη βιολογική κατάσταση που συνδέεται με τη διανοητική αναπηρία, εκτιμάται ότι αντιπροσωπεύει το 5% -6% όλων των περιπτώσεων. Χαρακτηριστικά φυσικά γνωρίσματα: βραχύ ανάστημα, επίπεδη/ευρεία όψη με μικρά αυτιά και μύτη, μάτια με πλάγια-πάνω κλίση, μικρό στόμα με μικρό ουρανίσκο, προεξέχουσα γλώσσα που μπορεί να προκαλέσει προβλήματα άρθρωσης, υποτονία (αδύναμους μύες), κοινή εμφάνιση καρδιακών προβλημάτων, ευαισθησία στις λοιμώξεις του αυτιού και του αναπνευστικού συστήματος. Οι ηλικιωμένοι διατρέχουν υψηλό κίνδυνο για τη νόσο του Alzheimer.

Πηγή: Heward, W. L. (2013). *Exceptional children: An introduction to special education*. Pearson College Div

Ιστοσελίδες και Εκθέσεις Ευρωπαϊκής Ένωσης

www.downs-syndrome.org.uk

www.nads.org/

www.edsa.eu/

<https://aaidd.org>

www.aamr.org

Αναφορές

Ainscow, M., Booth, T., & Dyson, A. (2004). Understanding and developing inclusive practices in schools: a collaborative action research network. *International journal of inclusive education*, 8(2), 125-139.

Baylis, P., & Snowling, M. J. (2012). Evaluation of a phonological reading programme for children with Down Syndrome. *Child Language teaching and therapy*, 28(1), 39-56.

Beck, J., Broers, J., Hogue, E., Shipstead, J., & Knowlton, E. (1994). Strategies for functional community-based instruction and inclusion for children with mental retardation. *Teaching Exceptional Children*, 26 (2), 44-48.

Browder, D. M. (2001). *Curriculum and assessment for students with moderate and severedisabilities*. New York: Guilford.

Browder, D. M., & Spooner, F. (2011). *Teaching students with moderate and severe disabilities*. New York, NY: Guilford.

Browder, D. M., Ahlgrim-Delzell, L., Courtade, G., Gibbs, S., & Flowers, C. (2008). Evaluation of the effectiveness of an early literacy program for students with significant disabilities. *Exceptional Children*, 75, 33-52.

Browder, D. M., Ahlgrim-Delzell, L., Courtade, G., & Snell, M. E. (2006). General curriculum access. In M. E. Snell & F. Brown (Eds.), *Instruction of students with severe disabilities* (6th ed., pp. 489-525). Upper Saddle River, NJ: Merrill/Pearson.

Browder, D. M., Ahlgrim-Delzell, L., Spooner, F., Mims, P. J., & Baker, J. N. (2009). Using time delay to teach literacy to students with severe developmental disabilities. *Exceptional Children*, 75, 343-364.

Browder, D. M., Mims, P., Spooner, F., Ahlgrim-Dezell, L., & Lee, A. (2008). Teaching elementary students with multiple disabilities to participate in shared stories. *Research and Practice for Persons with Severe Disabilities*, 33, 3-12.

Burgoyne, K., Duff, F. J., Clarke, P. J., Buckley, S., Snowling, M. J., & Hulme, C. (2012). Efficacy of a reading and language intervention for children with Down Syndrome: a randomised controlled trial. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 53(10), 1044-1053.

Hoppey, D., & McLeskey, J. (2013). A case study of principal leadership in an effective inclusive school. *The Journal of Special Education*, 46(4), 245-256

Jung, I. (2005). ICT-Pedagogy Integration in Teacher Training: Application Cases Worldwide. *Educational Technology & Society*, 8(2), 94-101.

McCaleb, S. P. (2013). *Building communities of learners: A collaboration among teachers, students, families, and community*. Routledge.

Mechling, L. C. (2007). Assistive technology as a self-management tool for prompting students with intellectual disabilities to initiate and complete daily tasks: A literature review. *Education and Training in Developmental Disabilities*, 252-269.

Mechling, L. C., Gast, D. L., & Langone, J. (2002). Computer-based video instruction to teach persons with moderate intellectual disabilities to read grocery aisle signs and locate items. *Journal of Special Education*, 35, 224.

Næss, K. A. B., Melby-Lervåg, M., Hulme, C., & Lyster, S. A. H. (2012). Reading skills in children with Down Syndrome: A meta-analytic review. *Research in developmental disabilities*, 33(2), 737-747.